

Ησιοδος, Θεογονία 856—68

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δαμάσεν πληγῆσιν μιάσας,
 ἤριπτε γυιῶθεις, στεναχίζε δὲ γαῖα πελώρη
 φλόξ δὲ κεραυνῶθεντος ἀπεσσυτο τοιοῦ ἀνακτος
 οὐρεὸς ἐν θήσσησιν αἰδῆνης παιπαλοέσσης
 πληγέντος· πολλή δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 ἀτιμὴ θεσπέσιη καὶ ἐτήκετο κάσσιτερος ὡς
 τεχνῆ ὑπ' αἰζῆων ἐν εὐτρητοῖς χροαῖσι
 θαλφθεις, ἦε σιδήρος, ὅπερ κρατερῶτατος ἐστίν,
 οὐρεὸς ἐν θήσσησιν αἰδῆνης παιπαλοέσσης
 τήκεται ἐν χθονὶ διῆ ὑφ' Ἡφαίστου παλαμῆσιν.
 Ὡς ἀρὰ τήκετο γαῖα σελάϊ πυρός αἰθομένοιο·
 ῥίψε δὲ μιν θυμῷ ἀκαχῶν ἐς Τάρταρον εὐρυν.

Απολλωνίος Ροδίος, Ἀργοναυτικά, Γ 844—86

Ἡ δὲ τῶς γλαφυρῆς ἐξείλετο φωριαμοῖο
 φάρμακον, ὅ ρα τε φασὶ Προμηθεῖον καλεῖσθαι.
 τῷ εἰ κ' ἐννυχίοισιν ἀρεσσαμένοσ θεεσσίν
 Κούρην μουνογενεῖαν ἐόν δέμας ἰκμαινοῖτο,
 ἦ τ' ἀν' οὐτε ρήκτος εἰσι χαλκοῖο τυπῆσιν,
 οὐτε κεν αἰθομένῳ πυρὶ εἰκαθοῖ· ἀλλὰ καὶ ἀλκή
 λωίτερος κείν ἡμᾶρ ὁμῶς καρτεῖ τε πέλοῖτο.
 πρωτοφύες τογ' ἀνεσχέ κατασταζάντος ἐράζε
 αἰετοῦ ὠμηστῶ κνημοῖς ἐνὶ Καυκασίοισιν
 αἰματοσέντ ἰχώρα Προμηθεὸς μογεροῖο.
 τοῦ δ' ἦτοι ἀνθὸς μὲν ὅσον πηχῦσιον ὑπερθεν
 χροῖη Κωρυκίῳ ἰκέλον κροκίῳ ἐξεφανθή,
 καυλοῖσιν διδυμοῖσιν ἐπηρόν· ἦ δ' ἐνὶ γαίῃ
 σὰρκι νεοσμητῷ ἐγαλιγκίῃ ἐπλετο ρίζα.
 τῆς οἶν τ' ἐν ὄρεσσι κελαινῆν ἰκμάδα φηγοῦ
 Κάσπιη ἐν κοχλῷ ἀμησατο φαρμασσεσθαι,
 ἐπτα μὲν ἀεναοῖσι λοεσσαμένη ὑδάτεσσιν,
 Ἐπτακί δὲ Βριμῷ κουροτρόφον ἀγκαλεσασα,
 Βριμῷ νυκτιπόλον, χθονίην, ἐνεροῖσιν ἀνασσαν,
 λυγαίῃ ἐνὶ νυκτὶ, σὺν ὀρφναίοις φαρεεσσίν.
 μυχῆθμῳ δ' ὑπενερθεν ἐρεμνῆ σειετο γαῖα,
 ριζῆς τεμνομένης Τίτηνιδος· ἐστὲν δ' αὐτὸς
 Ἰαπέτοιο παῖς ὀδύνη περὶ θυμὸν ἀλυῶν.
 τὸ ρ' ἠγ' ἐξάνελουσα θυῶδ' ἐκάρθετο μίτρη,
 ἦτε οἱ ἀμύροισιοι περὶ στήθεσσιν ἐέρτο.
 ἐκ δὲ θυράζε κίουσα θοῆς ἐπέβησ' ἀπηνῆς·
 σὺν δὲ οἱ ἀμφίπολοι δόαι ἐκἀτερθεν ἐβήσαν.
 αὐτῆ δ' ἦν ἐδεκτο καὶ εὐποιήτον μασθλῆν
 ἀεζίτερη, ἐλαεν δὲ δι' ἀστεὸς· αἰ δὲ δὴ ἀλλὰ
 ἀμφίπολοι, πειρινθὸς ἐφαπτομῆναι μετοπίσθεν,
 τρωχῶν εὐρείαν κατ' ἀμαξίτον· ἀν' δὲ χιτῶνας
 λεπταλέους λευκῆς ἐπιγουνίδος ἀχρίδ' αἶρον.